

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ว่าด้วย จรรยาบรรณข้าราชการสังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

พ.ศ. ๒๕๕๑

.....

เพื่อให้ข้าราชการสังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด สมควรออกข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการไว้ต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๓๐ สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๐ จึงออกข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการสังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการสังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทุกประเภทตำแหน่ง

“อาจารย์” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นที่ ก.พ.อ. กำหนด

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีมีปัญหาในทางปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีนำเสนอคณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑

จรรยาบรรณและการรักษาจรรยาบรรณ

ข้อ ๕ ข้าราชการจะต้องรักษาจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๑ ถึงส่วนที่ ๔ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณต่อตนเอง วิชาชีพ และการปฏิบัติงาน

ข้อ ๖ ข้าราชการพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ และตำแหน่งที่ดำรงอยู่

ข้อ ๗ ข้าราชการพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

การประพฤติผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งคณะกรรมการตามวิชาชีพนั้นได้ส่งลงโทษในชั้นความผิดอย่างร้ายแรง เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๘ ข้าราชการพึงมีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทักษะ ในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีประสิทธิภาพ และได้ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ข้อ ๙ ข้าราชการพึงปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และแบบธรรมเนียม ของทางราชการและมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

ข้อ ๑๐ ข้าราชการพึงยึดมั่นในปณิธานของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑ ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสุจริต เสมอภาคและปราศจากอคติและผลประโยชน์ทับซ้อน

ข้อ ๑๒ ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๓ ข้าราชการพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาราชการให้เป็นประโยชน์ ต่อทางราชการอย่างเต็มที่

ข้อ ๑๔ ข้าราชการพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๕ ข้าราชการพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

ข้อ ๑๖ ข้าราชการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

ข้อ ๑๗ ข้าราชการพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อพัฒนากิจการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย และมุ่งประโยชน์ต่อส่วนรวมเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๘ ข้าราชการพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์ และมีความสัมพันธ์ที่ดี

ข้อ ๑๙ ข้าราชการจะต้องละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานทางวิชาการของตนโดยมิชอบ เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือเป็นการผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๐ ข้าราชการพึงส่งเสริมให้เพื่อนข้าราชการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของข้าราชการ

ส่วนที่ ๔

จรรยาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และสังคม

ข้อ ๒๑ ข้าราชการพึงให้บริการแก่นักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชนอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้นักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชนที่ติดต่อหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามิอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

ข้อ ๒๒ ข้าราชการพึงประพฤติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

ข้อ ๒๓ ข้าราชการพึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้แก่กัน โดยเสน่หาจากนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณีต่อไป

การเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษา ผู้รับบริการหรือประชาชนเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๔ ข้าราชการพึงรักษาความลับของนักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชน

การเปิดเผยความลับของนักศึกษา ผู้รับบริการ หรือประชาชนที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ โดยมีขอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษา ผู้รับบริการ หรือประชาชน เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๕ ข้าราชการพึงรักษาความสัมพันธ์กับนักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชนอย่างกัลยาณมิตร

การล่วงเกิน การคุกคาม หรือก่อความเดือดร้อนรำคาญ เพื่อสนองความต้องการทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๖ ข้าราชการพึงปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบที่ดีต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน สังคม และประเทศชาติ

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณของอาจารย์

ข้อ ๒๗ อาจารย์จะต้องรักษาจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๑ ถึงส่วนที่ ๕ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๒๘ อาจารย์พึงประพฤติปฏิบัติตนอย่างมีจริยธรรมให้เป็นผู้สมควรแก่การยกย่อง และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาและประชาชน

ข้อ ๒๙ อาจารย์พึงอุทิศตนเพื่อนักศึกษาและการศึกษา

ข้อ ๓๐ อาจารย์พึงถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้แก่นักศึกษาและเพื่อนร่วมงานโดยไม่ปิดบัง

ข้อ ๓๑ อาจารย์พึงสอนและอบรมนักศึกษาให้ปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย และศีลธรรมอันดีของสังคม

การสอน หรือการอบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ถือว่าผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณที่ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๒ อาจารย์พึงมีคุณธรรม จริยธรรม มีความเมตตากรุณา มีความยุติธรรมต่อนักศึกษา

ข้อ ๓๓ อาจารย์พึงรักษาความสัมพันธ์กับนักศึกษาอย่างกัลยาณมิตร เป็นที่พึ่งแก่นักศึกษา สนับสนุนให้นักศึกษามีความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ

ข้อ ๓๔ อาจารย์พึงเป็นผู้มีความคิดริเริ่ม มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการสอนให้ดียิ่งขึ้น

ข้อ ๓๕ อาจารย์พึงปฏิบัติงาน โดยใช้เสรีภาพทางวิชาการในทางที่สุจริต ปราศจากการครอบงำด้วยอิทธิพล หรือผลประโยชน์อื่นใด

ข้อ ๓๖ อาจารย์ต้องปฏิบัติหน้าที่วิจัยอย่างมีจรรยาบรรณนักวิจัย

ข้อ ๓๗ อาจารย์พึงรับใช้สังคมด้วยการสร้างผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน

ข้อ ๓๘ อาจารย์ที่ได้รับอนุมัติให้ไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย พึงปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบแบบแผนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว โดยเคร่งครัด

หมวด ๒

โทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนจรรยาบรรณหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ผู้ที่กระทำผิดจรรยาบรรณ จำต้องรับโทษทางจรรยาบรรณตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา กำหนด ตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา

การกำหนดโทษต้องคำนึงถึงสภาพและความร้ายแรงของความผิด และอาจกำหนดโทษอย่าง เดียวหรือหลายอย่างรวมกัน ได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัยหรือไม่ก็ตาม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ดร. วสันต์

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์ เกษม วัฒนชัย)

นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ดร. วสันต์
ดร. วสันต์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบังคับฉบับนี้ คือโดยที่มาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติให้สภาสถาบันอุดมศึกษา กำหนดจรรยาบรรณเพื่อให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาถือปฏิบัติ ดังนั้นเพื่อให้การกำหนดข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการสังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นไปตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา จึงจำเป็นต้องออกข้อบังคับนี้

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ว่าด้วย การดำเนินการทางจรรยาบรรณ
พ.ศ. ๒๕๕๑

เพื่อให้การดำเนินการทางจรรยาบรรณเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.พ.อ.กำหนด สมควรออก
ข้อบังคับว่าด้วยการดำเนินการทางจรรยาบรรณไว้ต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๖ วรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ.
๒๕๕๐ สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ.
๒๕๕๐ จึงออกข้อบังคับว่าด้วยการดำเนินการทางจรรยาบรรณ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการดำเนินการทาง
จรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัย
เชียงใหม่ ทุกประเภทตำแหน่ง

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีมีปัญหาในทางปฏิบัติตามข้อบังคับ
นี้ ให้อธิการบดีนำเสนอคณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑

คณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรียกโดยย่อว่า ก.จ.ม.
ประกอบด้วยบุคคลที่มาจากผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
ซึ่งสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย เป็น ประธานกรรมการ
- (๒) ประธานกรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัย หรือผู้แทน เป็น กรรมการ
- (๓) อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็น กรรมการ
- (๔) ผู้แทนผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน
ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะซึ่งเลือกกันเอง จำนวน ๑ คน เป็น กรรมการ
- (๕) ประธานสภาอาจารย์ หรือผู้แทน เป็น กรรมการ
- (๖) ประธานสภาข้าราชการและลูกจ้าง หรือผู้แทน เป็น กรรมการ
- (๗) นายคณาคมนักศึกษาเก่า หรือผู้แทน เป็น กรรมการ

ให้ผู้ดำเนินการกองกรเจ้าหน้าที่เป็นเลขานุการ และอธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่ง
นิติกรของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

ให้อธิการบดีเป็นผู้ออกประกาศแต่งตั้ง ก.จ.ม. ทั้งนี้ คุณสมบัติของ ก.จ.ม. ต้องเป็นผู้ที่มี
จริยธรรมสูง และสามารถเป็นตัวอย่างที่อ้างอิงได้

ข้อ ๖ ก.จ.ม. มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) เสนอแนะแนวทางและมาตรการเกี่ยวกับจรรยาบรรณของข้าราชการแก่สภา
มหาวิทยาลัย
- (๒) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงแก้ไขจรรยาบรรณข้าราชการ
- (๓) ดำเนินการให้มีมาตรการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่ข้าราชการอย่างสม่ำเสมอ
- (๔) พิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณข้าราชการ
- (๕) แต่งตั้งคณะทำงาน หรือคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามความจำเป็น
และเหมาะสม
- (๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๗ การประชุม ก.จ.ม. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ
ทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ก.จ.ม. ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่
ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน

ในการประชุม ก.จ.ม. ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ ผู้นั้น ไม่มีสิทธิ
เข้าประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๒

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๘ ข้าราชการผู้ใดถูกกล่าวหา โดยผู้กล่าวหาได้กล่าวหาเป็นหนังสือและมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำความผิดจรรยาบรรณ ต่อ ก.จ.ม. หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชา หรือ ก.จ.ม. ว่า ข้าราชการผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชา นำเสนอให้ ก.จ.ม. ดำเนินการทางจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อ ก.จ.ม. จะลงโทษทางจรรยาบรรณโดยไม่สอบสวนก็ได้

ข้อ ๙ การดำเนินการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนทางจรรยาบรรณนำเอากระบวนการตามข้อบังคับว่าด้วยการสอบสวนทางวินัยมาใช้บังคับ โดยอนุโลม ทั้งนี้จะต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา รับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ และให้ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิในการคัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการด้วย

ให้ผู้สอบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนให้ความคุ้มครองผู้กล่าวหา หรือพยานตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๑๐ เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้ผู้สอบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนเสนอเรื่องให้ ก.จ.ม. ดำเนินการพิจารณาและวินิจฉัยต่อไป

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ ก.จ.ม. พิจารณาและวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการลงโทษทางจรรยาบรรณตามที่ ก.จ.ม. พิจารณาและวินิจฉัยต่อไป

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ ก.จ.ม. พิจารณาและวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยด้วย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยต่อไป

ข้อ ๑๓ โทษทางจรรยาบรรณเป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา และคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษากำหนดตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา

การกำหนดโทษต้องคำนึงถึงสภาพและความร้ายแรงของความผิด และอาจกำหนดโทษอย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัยหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๑๔ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณและวิธีการลงโทษทางจรรยาบรรณให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๕ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางจรรยาบรรณข้าราชการในเรื่องใดไปแล้ว ให้รายงานสภามหาวิทยาลัยทราบ ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าผู้บังคับบัญชามีได้ดำเนินการทางจรรยาบรรณ หรือมิได้สั่งลงโทษโดยเคร่งครัดหรือเป็นธรรมดา จะสั่งให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนการดำเนินการ และสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้

หมวด 3

การอุทธรณ์

ข้อ ๑๖ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์จรรยาบรรณมหาวิทยาลัย โดยให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการอุทธรณ์จรรยาบรรณมหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับนี้

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการอุทธรณ์ให้นำเอาข้อบังคับว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

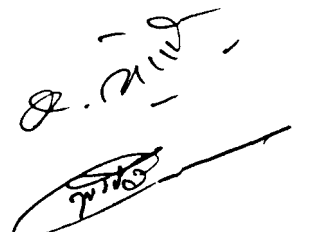
ข้อ ๑๗ ข้าราชการผู้ถูกสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์จรรยาบรรณมหาวิทยาลัย ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์ เกษม วัฒนชัย)

นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบังคับฉบับนี้ คือโดยที่มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติให้สภาสถาบันอุดมศึกษาออกข้อบังคับเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการคัดเลือก การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บนกรณีการกระทำผิดจรรยาบรรณข้าราชการ ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินการทางจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นไปตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงจำเป็นต้องออกข้อบังคับนี้